

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

[Άγνωστος συγγραφέας]

Βροχή και Ευδία

Κωμωδία μονόπρακτος

Παρθενών, Αθήνα

τμ. 3, τχ. 24 (Μάρτιος 1873), σ. 1319-1334

ΒΡΟΧΗ ΚΑΙ ΕΥΔΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Η ΒΑΡΩΝΗ ΓΟΥΝΤΡΑΝ, νέα χήρα
 ΑΓΝΩΣΤΟΣ
 ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ, θαλασσοπόλος
 ΑΝΣΕΛΜΟΣ, θηριόλης

Ἡ σκηνή ἐν τῷ ἐπιπέδῳ.

Μικρά αἰθουσα κομψή. Ἐν τῇ βάθει ἐστὶ καὶ ἐπ' αὐτῆς καθρέπτης· δεξιόθεν κλειδοκώμβαλον, ἀριστερόθεν δὲ κρέματα βαροόμετρον. Θύρα ἐν τῇ ἔ' διασκευῇ πρὸς ἀριστερά· ἐπέουσα πρὸς τὰ ἐντὸς καὶ θύρα δεξιόθεν ἄγουσα πρὸς τὰ ἐκτὸς. Ἐτέρα τις θύρα δεξιόθεν ἐν τῇ α' διασκευῇ. Πυρῶθρον πρὸς ἀριστερά ἐν τῇ α' διασκευῇ. Πρὸ τοῦ παραθύρου τράπεζα ἐφ' ἧς βιβλία καὶ λευκώματα· ἔμπροσθεν καὶ πρὸς δεξιὰ ἀνάκλιτρον. Ἡ χαρτίνη θάκη, ἡ περιστώσα τὸ βαροόμετρον δυνατόν νὰ ἐγκλῶν τεμάχια ὕλου, ὥστε ὅταν ριφθῇ κατὰ γῆς νὰ φανῇ ὅτι πράγματι συνετρίβη.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Ἀκούεται πίπτουσα ἡ βροχὴ τῆς ὁποίας ὁ κρότος παύει ἀμέσως μετὰ τοὺς πρώτους λόγους τῆς βαρώνης.

ΒΑΡΩΝΗ ἀποτεινομένη πρὸς τὸ κρεμάμενον βαροόμετρον τὸ ὁποῖον κρατεῖ διὰ τῶν δύο χειρῶν της.

(Μετὰ θυμοῦ) Ὁχι! δὲν θὰ ὑποφέρω οὐδὲ μίαν στιγμὴν περιπλέον τὸ ὑβριστικὸν αὐτὸ δείγμα τοῦ μυσκαροῦ καιροῦ, τοῦ ὁποίου ὑφίσταμαι ἕξ ἤδη μῆνας τὴν σκυθρωπότητα καὶ τὴν πληξίν. Ἄς ἀπαλλαγῶ τέλος πάντων τοῦ συνεχόχου ταύτου τῆς μυσκαρῆς αὐτῆς, τῆς ἀτελευτήτου αὐτῆς βροχῆς (ἀποσπᾷ τὸ βαροόμετρον καὶ τὸ ρίπτει βιαίως κατὰ γῆς) Τετέλεσται!

(Ἐξέρχεται διὰ τῆς πρώτης πρὸς δεξιὰ θύρας.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ εἰσέρχεται ἀριστερόθεν. ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ κρατοῦσα ἐφημερίδα εἰσέρχεται δεξιόθεν.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ παρατηροῦσα τὰ τεμάχια τοῦ τεθραυσμένου βαροόμετρον.

Ἄχ! ἄχ! ἄχ!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Κρίμα! καὶ τί ὄρατον βαροόμετρον! Ὁ μακαρίτης ὁ βαρώνος τὸ εἶχεν ἀγοράσει πενήντα στρογγυλὰ τάλληρα.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Συνάξτε λοιπὸν τὰ τεμάχια!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ πρὸς τὴν Βικτωρίνην ἀναγινώσκουσαν τὴν ἐφημερίδα.

Δὲν θὰ ἔκαμνες καλλίτερα ἂν μ' ἐβοήθεις νὰ τὰ συνάξωμεν ὁμοῦ; Ἐὰ ἦνε ὡς φαίνεται πολὺ σπουδαῖον αὐτὸ ὅπου ἀναγινώσκεις.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Βεβαιότατα, ὁ Μιρανδῶν συνελήφθη

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἄδύνατον!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ἀναγινώσκουσα.

«Τέλος ἡ χωροφυλακὴ συνέλαβε τὸν περιβόητον ληστήν, ὅστις ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ἐξλυμάνετο ὅλον τὸν νομὸν τοῦ Σωμῦρ.»
 Ὁ Μιρανδῶν συνελήφθη.»

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ λέγει ποῦ τὸν συνέλαβον;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Εἰς Ἄγιον-Μάρκελον.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τόσῳ πλησίον;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ναὶ, σχεδὸν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐπαύλεώς μας.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ναὶ, σχεδὸν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐπαύλεώς μας. (ἀναγινώσκει) Ὁ Τιφάνης Μιρανδῶν εἶναι ὁ παράδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν ὑπ' αὐτοῦ ληστευθέντων περιέγραψαν. Βλέμματα φοβερά, ἀλλὰ μεστὰ εὐφυΐας· στόμα νόστημον, ἀλλὰ διαστρεφόμενον ὑπὸ φρικώδους εἰρωνείας· μέτωπον στοτεινὸν καὶ ἀπειλητικόν,

»ἀλλὰ καλυπτόμενον ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς
»κόμης· νοῦς διεσθαρμένος, ἀλλὰ κεκασμη-
»μένος διὰ σπανιωτάτης δυνάμεως τῆς φαν-
»τασίας. Ἀνηλεὴς πρὸς τοὺς ἄνδρας, περι-
»ποιητικώτατος καὶ ἱπποτικώτατος πρὸς
»τὰς γυναῖκας ὁ Μιρανδώνου δέποτε ἀφήρει
»ἀπὸ τῶν δακτύλων αὐτῶν τὰ δακτυλίδια
»χωρὶς πρότερον νὰ ἀσπασθῇ τὰς χει-
»ράς των τρυφερώτατα δεικνύμενος οὕτω
»πως ὁ ἀντάξιός διὰδοχος τοῦ Fra Dia-
»νοιο, ἔχων ὅμως περὶ πλέον τὴν γαλλι-
»κὴν κομψότητα καὶ ἐρασμιότητα.»

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἄξιόλογα, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, διότι
μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸν ἀχρεῖον αὐτὸν γεί-
τονα. Ἀλλὰ ἔλα τώρα νὰ με βοηθήσης νὰ
συνάξωμεν αὐτὰ τὰ ὑαλιὰ· ἀναμφιβόλως
μετ' ὀλίγον θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ βαρώνη, καὶ
ἂν εἴρη ἐδῶ ἀκόμη τὰ σημεῖα τῆς παρα-
φορᾶς τῆς θὰ ὀργισθῇ πάλιν.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἡ κυρία Γοντράν δὲν ἔπροπε διόλου νὰ
σπάσῃ τὸ βυρῶμετρόν της. Αἱ καλαὶ αὐταὶ
γυναῖκες ἔχουν νευρικὰς κινήσεις. . . Καὶ
τί ἔπταιεν ἡ ἀθλία αὐτὴ μηχανὴ διότι ἐξ
τώρα μῆνας δεικνύει βροχὴν, ραγδαία βρο-
χὴ, θύελλα;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, κυ-
ρία Βικτωρίνη, ὅτι εἶνε πολὺ ὀχληρὸν, καὶ
ὅτι ἔχει τις ἀφορμὴν νὰ ὀργίζεται βλέπων
καθ' ἡμέραν βροχὴν καὶ βροχὴν, ἐν ᾧ ἤλ-
θεν εἰς τὴν ἐξοχὴν ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ περι-
πατήσῃ καὶ νὰ ἐπισκέπτεται κατὰ σειρὰν
τὰς ἐπαύσεις.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τί λόγος! τὰ χρήματα δὲν εἶναι πάν-
τοτε ἱκανὰ νὰ μας δώσουν ὅ,τι θελήσωμεν·
διότι τότε οἱ πλοῦσοι τί ἄλλο ἤθελαν;
καὶ τὸν καλὸν καιρὸν ἀκόμη θὰ ἠγόραζον·
καὶ αὐτοὶ μόνον θὰ ἐχαίροντο τὸν ἥλιον.
Κ' ἔπειτα τόσῳ καλλίτερον ἂν ὁ καιρὸς ἦνε
ἄσχημος, διότι θὰ φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ μίαν
ᾠραν ἀρχήτερα. Καὶ διατί τάχα, λέγω
μόνη μου, δὲν φεύγωμεν ἀπὸ τώρα; Ὅταν
δὲν εὐχαριστῆται τις εἰς ἓν μέρος, τὸ ἀφί-
νει καὶ φεύγει, καὶ διὰ τὴν βαρώνην δὲ

εἶναι τόσῳ εὐκόλον! Χήσα, κάμνει ὅ,τι
θέλῃ πλοῦσις, μ' ἐν νεῦμά της εἰμποροῦν
ὄλα τὰ πράγματά της νὰ εὑρεθοῦν εἰς μίαν
στιγμὴν εἰς Παρισίους, ὅπου τὴν περιμένει
τὸ ᾠραῖον τῆς μέγαρον τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀ-
γίου Δομινίκου. Ἄν ἤμην ἐγὼ εἰς τὴν θέ-
σιν της χωρὶς πολλὰ πολλὰ θὰ ἀνέβαινα
εἰς τὸν σιδηρόδρομον, καὶ μιὰ καὶ δυὸ
εἰς Παρισίους.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καλὰ δὲν λέγω ὅχι. Ἄλλ' ὁ κόσμος;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τί, ὁ κόσμος;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ εἰμπορεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ τις εἰς Πα-
ρισίους πρὶν ἔλθῃ ὁ δεκέμβριος, ὅτε μάλι-
στα ἔχει καὶ ἐξοχὴν; Ἄ! ναί, θὰ ἦτο ᾠ-
ραιότατον. Ἄκουσ' ἐδῶ! θὰ ἔλεγαν εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ Ἀγίου Δομινίκου, μήπως ἐκάνῃ ἡ
ἐπαυλις τῆς κυρίας Γοντράν; μήπως ἡ
βαρώνη ἐπώλησε τὴν ἐπαυλιν καὶ ἐπιστρέ-
φει τόσῳ γρήγορα εἰς Παρισίους;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὅστε καλὰ καὶ σώνει πρέπει νὰ μείνω-
μεν ὀκτὼ μῆνας εἰς τὴν ἐξοχὴν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ναί, ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ κόσμος!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Καὶ ἂν ἀσθενήσῃ κανεὶς;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ναί, χάριν τοῦ κόσμου!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Καὶ ἂν χαθῇ τις ἀπὸ μαρμαρόν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ὁ κόσμος! ὁ κόσμος! κυρία Βικτωρίνη,
ὁ κόσμος!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

ὦ! ἐγὼ ὅμως ἀποθνήσκω ἐκ τῆς πλή-
ξεως.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ οἱ ἄγροὶ δὲν σὲ λέγουν τίποτε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἀπολύτως τίποτε.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἀλλὰ τὰ δένδρα;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Δὲν βλέπω ἄλλο τι ζωωδέστερον πρᾶγμα παρὰ τὰ δένδρα.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ὁ οὐρανός;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Μήπως καὶ οἱ Παριῖσιοι δὲν ἔχουν οὐρανόν;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Λοιπὸν δὲν ἤνοιξες ποτέ σου τὸν ὠραῖον τοῦτον τόμον τῶν ποιήσεων;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὅχι.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Λοιπὸν, ἄκουσε (κάθηται πρὸς ἀριστεράν, λαμβάνει ἀπὸ τῆς τραπέζης ἓνα τόμον, τὸν ἀνοίγει καὶ ἀναγινώσκει μετ' ἐμφάσεως).

Τοῦ ποταμοῦ τὰ κόμματα ἀφρίζοντα μυκῶνται καὶ τρέχουν βυθιζόμενα εἰς σκοτος μακρυνόν. Πέραν, τῆς λίμνης τὰ νερά ἀπλούμενα κοιμῶνται, καὶ τὸν γλαυκὸν ὁ Ἑσπερος φωτίζει οὐρανόν. Εἰς τοῦ βουνοῦ τὴν κορυφήν . . .

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ἤρως διακόπτουσα αὐτόν.

Φθάνει! ἄς ἀλλάξωμεν ὀμιλίαν ἂν θέλης.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἄφ' οὗ δὲν σ' ἀρέσκει ἡ ποίησις σὲ λέγω εἰς τὸ πεζὸν ὅτι ἡ οἰκογένεια Ροβερβάλ φθάνει σήμερον, καὶ ὅτι ἡ παρουσία της θὰ καθυπαχάσῃ τὰ νεύρα τῆς κυρίας βαρώνης καὶ τὰ ἰδικάσου, κυρία Βικτωρίνη. Οἱ Ροβερβάλ θὰ μείνουν ἐδῶ ὅλον τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς μόνον τὸν Σεπτέμβριον θ' ἀναχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ, ἡ κυρία καὶ σὺ θὰ ἔχετε δύο σιωποῦς μῆνας νὰ παρηγορηθῆτε διὰ τὴν τρομερὰν πληξίν τῶν παρελθόντων μηνῶν. Ἴδού ἡ κυρία.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ.

ΒΑΡΩΝΗ εἰσέρχεται χωρὶς νὰ τῶν τὸν Ἀσέλμον καὶ τὴν Βικτωρίνην καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἀριστερόθεν τράπεζαν. — Λαλεῖ μετὰ δυσσερκείας.

Τὸν Ἀπρίλιον, βροχή· τὸν Μάιον, βροχή· τὸν Ἰούλιον βροχή· τὸν Ἰούλιον βροχή· τὸν Αὐγουστον βροχή· ἀρχὰς Σεπτεμβρίου βροχή. (Ἰούσα τὴν Βικτωρίνην καὶ τὸν Ἀσέλμον). Ἐδῶ εἴθε ἀκόμη . . .

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β'.]

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τώρα δὲ ἐτελειώσαμεν ἐσυνάξαμεν τὰ κομμάτια . . .

(Ἐξέρχεται δεξιόθεν κρατῶν τὸ βαρόμετρον).

ΒΑΡΩΝΗ Κρατεῖ τὴν Βικτωρίνην καὶ καθίζει παρὰ τὴν τράπεζαν

Τί κρατεῖς αὐτοῦ;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἐφημερίδα, κυρία βαρώνη. Ἀνέγνωσα μίαν εἰδήσιν ἢ ὁποία, σὰς βεβαιῶ, θὰ εὐχαριστήσῃ πολὺ τὴν κυρίαν βαρώνην.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ τί εἰδήσις εἶνε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὁ διαβότος ληστής ἔνεκα τοῦ ὁποίου τσακίς ἐτρομάξατε, ἀφ' οὗ κατοικοῦμεν ἐδῶ, συνελήφθη πλησίον τῆς ἐπαύλεώςμας.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ! ναι, καλὴ εἰδήσις· χαίρω διότι ὁ κακοῦργος αὐτός, τοῦ ὁποίου ἡ εὐχάριστος γειτονία συνεφώνει πολὺ ὠρᾶκα μετὰ τὴν εὐχάριστον βροχήν, ἐπὶ τέλους συνελήφθη. Τί τρομερὰς νύκτας ἐπέρσα ἐξ αἰτίας του! τὸν ἐβλεπον ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ὕπνον μου.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Τὸν ὠδήγησαν εἰς Παρισίους σιδηροδρόμιον.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἴδιαν.

Ἐγὼ δὲν θα εἶχον ἀνάγκην νὰ με δέσσωσι διὰ νὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους.

(Νεύει πρὸς τὴν Βικτωρίνην ν' ἀναχωρήτῃ· ἐκεῖνη δὲ ἐξέρχεται ἀριστερόθεν.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΒΑΡΩΝΗ μόνη· ἔπειτα ὁ ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ (καθημένη καὶ βλέπουσα τὴν ἐξοχὴν διὰ τῶν κινκλίδων τοῦ παραθύρου.)

Ἀιώνιως βροχή! Καὶ εἶνε χειροτέρα τοῦ κατακλυσμοῦ, διότι ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα μόνον ἡμέρας διήρκεσεν, ἐν ᾧ ἑξάκις τεσσαράκοντα ἡμέρας βρέχει ἀδιακόπως ἐδῶ, εἰς τὴν θερμνοτάτην Τουραίνην, τὸν Παράδεισον τῆς Γαλλίας ὡς τὴν ὀνομάζουσι. Ὁραῖος Παράδεισος! Παράδεισος, ὅπου ὅλοι μένουσι τρυπωμένοι ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, διότι φοβοῦνται μὴ πινοῦν ἐὰν

Θελήσουν νὰ ὑπάγουν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν γειτόνων των. Περιμένω τοὺς Βοννάρ' οἱ Βοννάρ μ' ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ ποταμὸς ὁ ὁποῖος διέρχεται πρὸ τῆς ἐπαύλειός των καὶ τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ διαπεράσωσιν ἐξεχείλισεν, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔλθουν. Οἱ Σαμπῶλ, φοβηθέντες τὴν ἐπιμονὴν τῆς βροχῆς ἀνεχώρησαν πρὸ δύο μηνῶν εἰς Ἰταλίαν. Οἱ Χωμὲλ μὲ γράφουν ἐκ Βαρνίας ὅτι ἕνεκα τῆς ἐδῶ φρικώδους καταστάσεως τοῦ ἔαρος θὰ διέλθωσιν ὄλον τὸ ἔαρ εἰς Πυρηναια, ὅπου ὁ καιρὸς εἶνε μεγαλοπρεπέστατος, καὶ ὅπου δὲν κινδυνεύει τις ἐξερχόμενος εἰς περίπατον νὰ περιπέσῃ εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ τρομεροῦ Μιρανδῶν. Ὡστε ἐγὼ, ἐν ᾧ ὑπελόγιζον ὅτι θὰ φιλοξενῶ διαρκῶς ἐν τῇ ἐπαύλει μου τριάκοντα τοῦλάχιστον ψυχὰς, ἐκτὸς τῶν Ῥοβερβάλ, δὲν θὰ ἔχω οὔτε μίαν κἄν. Οἱ Ῥοβερβάλ συγκινηθέντες ἐκ τῶν ἀπελπιστικῶν κραυγῶν μου μ' ἐλυπήθησαν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτήσων σήμερον τὸ πρῶτὴν τὴν ἐπαυλίν των καὶ ἔρχονται ἐδῶ νὰ διατρίψωσι δύο μῆνας. Οἱ Ῥοβερβάλ ἀποτελοῦν ὀλόκληρον κοινωνίαν. Ἐν πρώτοις ὁ κύριος Ῥοβερβάλ διοικητὴς φρεγάτας, πρὸ ὀλίγου ἐπιστρέψας ἐκ Κίνας· ἔπειτα ὁ υἱὸς του, ὠραῖος ὑπολοχαγὸς τῶν Ζουάβων· ἔπειτα ἡ κόρη του ἢ ἄλλοτε συμμαθήτριά μου σήμερον δὲ κυρία Φωντινῦ· ἔπειτα ἡ ἀξιόλογος κυρία Ῥοβερβάλ μία ἐκ τῶν πρώτων κυριῶν τοῦ προαστείου Ἀγίου Γερμανοῦ διὰ τὸ πνεῦμά της καὶ διὰ τοὺς καλοὺς τρόπους της, γυνὴ ἢ ὁποία κατ' ἐμὲ θὰ ἦτο ἐντελεστάτη ἂν δὲν ἤθελε καὶ καλὰ νὰ με ὑπανδρεύσῃ. Ἐγὼ νὰ ὑπανδρευθῶ πάλιν! Ἀρκετὰ ἠτύχησα ἐκ τοῦ πρώτου μου γάμου. Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐκέρδησα δὲν παίζω πλέον. Ἐπὶ τέλος ἐκτὸς τῶν Ῥοβερβάλ περιμένω καὶ εἴξ ἢ ἑπτὰ ἐκ τῶν καλῶν μας φίλων, τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ μου φέρωσιν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ἄγνωστον τινα, ὡς μὲ γράφει ἡ κυρία Ῥοβερβάλ, ἄγνωστον τὸν ὅποιον μὲ ζητεῖ νὰ τῇ ἐπιτρέψω νὰ μοὶ παρουσιάσῃ καὶ βέβαια αὐτὸς θὰ ἦνε ἐκεῖνος μετὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ με ὑπανδρεύσῃ. Τί πλοῦτος! Ναι, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θὰ με παρηγορήσουν δι' ὅσα ἄλλα

ἔχασα, θὰ ἦνε ἐδῶ τὸ πολὺ μετὰ τρεῖς ὥρας. Εἶνε τώρα ἑννέα καὶ οἱ Ῥοβερβάλ θὰ φθάσουν περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἄν εἰμπύρουν νὰ κοιμηθῶ αὐτὰς τὰς τρεῖς ὥρας! καὶ νὰ μ' ἐξυπνήσουν ὅταν ἔλθουν! Ἀκούω βήματα ἵππου εἰς τὴν αὐλήν... (ἀκροάζεται) Ὡ! Θεέ! ἂν ἦτο ὁ γραμματοκομιστής! (ὁ Ἀνσελμος εἰσέρχεται δεξιόθεν καὶ ἐχειρίσας αὐτῇ ἐπιστολὴν ἀποσύρεται.) Ἐπιστολὴ... (παραιτηρεῖ τὴν ὑπογραφὴν τῶν Ῥοβερβάλ... (ἀναγινώσκει).

* Ἀγαπητὴ ἡμῶν φίλη,

Καὶ τοι διακῶς ἐπιθυμοῦντες νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶμεν σήμερον κατὰ τὴν ὑπόσχασίν μας, διατάζομεν εἰσέτι. Καὶ τίς δὲν ἤθελε διατάσει βλέπων τὸν τερατιώδη αὐτὸν καιρὸν! Ἐν τούτοις σήμερον τὴν 10 π. μ. ἔχουμεν νέαν σελήνην, καὶ ὁ καιρὸς πιθανῶς θὰ μεταβληθῇ. Καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἂν βελτιωθῇ, ἀναβαίνομεν ὅλοι μας εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ ριπτόμεθα κατ' ἐπάνω σας. Παρατηρεῖτε τὸν οὐρανόν· καὶ ἡμεῖς τὸν παρατηροῦμεν· μάλιστα φανῇ ἢ ἐλάχιστη αὐτῆ, τότε πλέον ἐλπίς καὶ χαρὰ.

* Οἱ φίλοι σας

* Πάντες οἱ РОБЕРВАА.

Καὶ ἐδῶ εὐρίσκω τοίχον! Ἄν φανῇ ὁ ἥλιος τότε ἔρχονται. Τί ὠραία ἐλπίς! Αἶ, ὄχι δὲν θὰ φανῇ ἥλιος! Αἶ ὄχι δὲν θὰ ἔλθωσι! Τί φίλοι! Ἐχουν ἀνάγκην ἡλίου καὶ σελήνης. Ἴδου λοιπὸν καὶ πάλιν ἀπομένω μόνη δύο ὀλοκλήρους μῆνας, μόνη, μόνη! Ὁχι, ὄχι, ὄχι, προτιμῶ τὸν θάνατον.

(κρούει τὸν κώδωνα).

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἐρχόμενος δεξιόθεν.

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰπέ νὰ ζεύξουν ἀμέσως.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ποῦ ὑπάγετε, κυρία Βαρώνη;

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰς τὸν σιδηρόδρομον· καὶ σὺ καὶ ἡ Βικτωρίνη θὰ ἔλθετε μαζί μου· ἀναχωροῦμεν εἰς Παρισίους.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Εἰς Παρισίους; ...

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν, τί περιμένεις; — Πήγαινε.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ἐλησμονήσατε βεβαίως, κυρία, ὅτι τὸ μέγαρόν σας τὸ ἔχουν εἰς χεῖράς των οἱ ζωγράφοι, οἱ διακοσμηταὶ καὶ οἱ σκηνογράφοι, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ τελειώσουν τὰς ἐργασίας των πρὸ τῆς πρώτης δεκεμβρίου. Εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ μὴ εἴχετε μέγαρον εἰς Παρισίους.

ΒΑΡΩΝΗ

Καλά. Ἄφες με μόνην.

(Ὁ Ἀνσέλμος ἀναχωρεῖ δεξιόθεν.)

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΒΑΡΩΝΗ μόνη.

Ἀνάγκη ν' ἀπομείνω ἐδῶ. Λοιπὸν θ' ἀπομείνω! Εἶμαι φυλακισμένη. Οἱ φυλακισμένοι ὑπομένουσι, καὶ ἐγὼ θὰ ὑπομείνω. Θ' ἀναγνώσω. Ἄς ἀναγνώσω. (Ἀνοίγει τὸ βιβλίον τὸ ὅποτον εἶχεν ἀναγνώσει ὁ Ἀνσέλμος καὶ ἀναγνώσκει) « Ἡ Λίμνη » Ἄχ! Θεέ μου! φθάνουν πλέον τὰ νερά. (Κλείει τὸ βιβλίον, τὸ ὠθεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγείρεται.) Ἡ μουσική;... θὰ παίξω μουσικὴν ἢ μουσικὴ λέγουν ὅτι εἶνε ἡ παρηγορία τῶν δυστυχῶν καρδιῶν ἄς παίξω μουσικὴν ἐπὶ ἓνα ὀλόκληρον μῆνα (καθίζει πρὸ τοῦ κλειδοκουμβάλου.) Θεέ μου! τί παραφωνία! τί παραφωνία.— Ἀδύνατον νὰ παίξω αὐτὴν τὴν μηχανὴν τὴν ὁποίαν ἐχάλασεν ἡ ὑγρασία. (Κλείει μετ' ὀργῆς τὸ κλειδοκουμβάλον καὶ ἐγείρεται.) Πῶς νὰ διασκεδάσω λοιπὸν;... Ἄν ἐτρώγον! Ἄς φάγω. Ἀλλὰ δὲν πεινῶ.— Εἶμπορεῖ νὰ πεινάσῃ τις με τοιοῦτον κατηραμένον καιρὸν; (λυσιπῶς). Νὰ χορεύσω; Ἀλλὰ πάλιν χρειάζονται δύο τοῦλάχιστον εἰς τὸν χορὸν. Καὶ δὲν εἶμπορῶ νὰ προσκαλέσω τὸν Ἀνσέλμον καὶ νὰ τῷ εἶπω Ἐλα, Ἀνσέλμε, νὰ χορεύσωμεν μίαν πόλκαν! Τί να κάμω λοιπὸν; (Ρίπτει τοὺς ὀφθαλμούς της ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ λαμβάνει ἓν ἐκ τῶν λευκωμάτων.) Νὰ ἰχνογραφήσω;... Ναι ὅταν τις ἰχνογραφήσῃ λησμονῆ τὰ βάσανά του... Θὰ ἀντιγράψω τὴν παλαιὰν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου καὶ τὸ γοτθικὸν κωδωνοστάσιόν της, τὸ ὅποτον φαίνεται ἀπ' ἐδῶ. (Κάθηται ἀπέναντι τῆς θύρας τοῦ ἐξώσιου καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἰχνογραφήσῃ.) Μῆτε κωδωνοστάσιον μῆτε ἐκκλησία! Τίποτε δὲν φαίνεται· καὶ ἡ ζωγραφί-

κωτάτη ἐξοχὴ καὶ ὁ ἐρίζων σκεπάζονται ἀπὸ τὴν βροχὴν. (Ρίπτει τὸν χρωστήρα καὶ τὸ λευκωμ κατὰ γῆς καὶ παρατηρεῖ τὴν ἐξοχὴν.) Τί ἐλλειπὸν θέαμα! καὶ κάτω εἰς τὸν δρόμον ψυχὴ! ψυχὴ! Οὔτε εἰς κἂν ὁδοιπóρος! Ναι! Ναι! ἰδοὺ εἰς ὁδοιπóρος· κάθηται ὑποκάτω ἑνὸς δένδρου. Ἄχ! διατί δὲν καταφεύγει ἐδῶ εἰς τὴν ἑπαυλίν μου; Ἄν ἐμάντευε πόσον πλήττω μόνη μου! Ἡ κλειδωτὴ θύρα τῆς ἐπαύλειος εἶνε πάντοτε ἀνοικτή... Ἴσως ἔρχεται ἐκ Παρισίων... Εἰξεύρει νέα ἐκ Παρισίων! Ἄχ! νὰ συνομιλήσω περὶ τῶν Παρισίων μετὰ τινος ψυχῆς γεννητῆς!...

(Κρούει τὸν κώδωνα βιαίως.)

ΣΗΝΗ Ζ΄.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ

(Σύρουσα τὸν Ἀνσέλμον πρὸς τὸ παράθυρον.)

Διακρίνεις ἐκεῖ μακρὰν, ὑποκάτω τοῦ χονδρῶ ἐκείνου δένδρου ἓνα ἄνθρωπον; ἐκεῖ κάτω;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Τρέξε πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπέ τῷ νὰ ἔλθῃ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Τὸν ἀνεγνωρίσατε τίς εἶνε, κυρία Βαρώνη;

ΒΑΡΩΝΗ

Πήγαινε, σὲ λέγω. (Ὁ Ἀνσέλμος ἐξέρχεται.) Ἄχ! εἶνε ταλμηρὸν, ῥιψοκίνδυνον τὸ κίνημά μου τοῦτο... ἀλλὰ τόσω χειρότερα! τὸ πρῶτον πάντων εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἐγὼ δὲν εἶμπορῶ πλέον νὰ ζήσω οὕτω πῶς... Ἐν τούτοις βλέπομεν... νὰ προσκαλέσω ἐδῶ ἄνδρα ἄγνωστον... τοῦτο εἶνε κἂτι πλεῖστον παρὰ τὴν ἀνοησίαν, τὴν τρέλλαν... εἶνε... (φωνάζει) Βικτωρίνη!

(κρούει τὸν κώδωνα καὶ ἡ Βικτωρίνη εἰσερχομένη).

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΒΑΡΩΝΗ, ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ εἰσερχομένη δεξιόθεν

ΒΑΡΩΝΗ ζωηρότατα

Φώναξε ἀμέσως τὸν Ἀνσέλμον.

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ ὁμοίως

Τώρα πλέον εἶνε πολὺ μακρὰν, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄδιάφορον!

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ἄλλὰ, κυρία βαρώνη, ὁ Ἄνσελμος ἐπῆρε τὸν ἵππον τοῦ γραμματοκομιστοῦ διὰ νὰ φθάσῃ ταχύτερον. Πῶς νὰ τον φθάσωμεν τώρα πλέον; (Ἐπάγει πρὸς τὸ παράθυρον). Ἰδέτε, νὰ τον ἔρχεται.

ΒΑΡΩΝΗ

Μόνος του, ἴσως; ... (Παρατηρεῖ ἰσταμένη ὀπισθεν τῶν ὑέλων τοῦ παραθύρου) — Εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἵππου του κάθηται ὁ ὀδοιπόρος! — Τί ἔκαμα!.. Τώρα ἔγινε πλέον! — Τί πρόσωπον θὰ ἴδω, Θεέ μου!

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ὁ ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ σπογγίζων τὸν πλόνητον ὡς εἴαν ἦτο κάθυγρος ἐκ τῆς βροχῆς.

ΒΑΡΩΝΗ, εἰς ἄκρον τεταραγμένη.

Θεέ μου! σὰς προσεκάλεσα, κύριε, διότι... διότι... διότι τὴν παρελθούσαν νύκτα ὁ καιρὸς ἦτο ἐλαεινός... ὁ ἄνεμος ἐφύσα μηχανιδῶς, ὄλων μου τῶν παραθύρων αἱ ὑελοὶ ἐθραύσθησαν... ὥστε εἶμαι ἠναγκασμένη νὰ τὰς ἀναπληρώσω ἀμέσως.

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Ὡστε μ' ἐνομίσατε φανοποιόν;

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα, κύριε, ὡς φανοποιόν .. Καταλαμβάνετε... ἢ ἀπόστασις... Παρατηρῶ ὅτι ἠπατήθην.

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Ὀλίγον, μάλιστα, κυρία μου, διότι εἶμαι στρατιωτικός.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄχ! κύριε...

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Πολὺ λυποῦμαι, κυρία, ὅτι δὲν εἶμαι φανοποιός.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀληθῶς, κύριε, εἶμαι εἰς ἄκρον τεταραγμένη... δὲν εἰξέρτετε πῶς εἶμαι διὰ

τὸ λάθος μου... καὶ δὲν εἰξέρω πῶς νὰ τὸ διορθώσω.

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Ὦ, κυρία μου, δὲν εἶνε τίποτε, δὲν πειράζει... ἐγὼ μάλιστα θὰ σας εἶμαι εὐγνώμων ἂν μ' ἐδανείζετε ἐν ἀλεξίβροχον ἕως νὰ φθάσω εἰς τὸν σταθμόν...

ΒΑΡΩΝΗ ἀμνηχανούσα.

(Κατ' ἰδίαν.) Τόσον ταχέως νὰ φύγῃ! (δυνατά.) Τί, δὲν θὰ περιμείνετε, κύριε, νὰ περᾶσῃ ὁ φρικτὸς αὐτὸς κατακλυσμὸς! Θὰ κινδυνεύσετε εἰς τὸν βόρβορον τῶν ὁδῶν... καὶ τί ὁδῶν!..

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν εἶνε δὲ τόσῳ σπουδαία ὑπόθεσις νὰ περιπατήσῃ τις ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τῆς ὀλίγον ὑγρῆς ἄμμου τῆς Τουρκίνης, ἢ ὅποια ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ξηραίνεται καὶ μάλιστα εἰς ἄνθρωπον, ὅστις ἐξῆσεν ἐξ μῆνας εἰς τὰς τάφρους τῆς Σεβαστουπόλεως. Ὡστε, κυρία μου, ἂν ἀγαπάτε, ἐν ἀλεξίβροχον...

ΒΑΡΩΝΗ (ἀμνηχανούσα.)

(Κατ' ἰδίαν.) Ὁ ἄναχωρήσῃ τόσῳ ταχέως! (δυνατά.) Ἄ! ἦσθε, κύριε, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Σεβαστουπόλεως; Τί φοβερὰ ἐκστρατεία!

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐπιπονωτάτη, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ

ἦσθε εἰς τὸ πεζικόν; ὠραιότατον σῶμα.

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁχι, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Εἰς τὸ ἱππικόν; καὶ αὐτὸ ὠραῖον σῶμα...

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Εἰς τὸ μηχανικόν, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ κάλλιστον τῶν στρατιωτικῶν σωματίων!

ΑἰΓΝΩΣΤΟΣ

Θεέ μου! δὲν εὐρίσκαται ἐν ἀλεξίβροχον!

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ἄς μὴ ἀφήσωμεν νὰ κοπῇ ἡ συνομιλία! (δυνατά.) Ὡστε, κύριε, ἐλάθετε τὴν δόξαν νὰ παρευρεθῆτε ἐν τῇ μάχῃ... ἐν τῇ ἐπισημῇ ἐκείνῃ μάχῃ περὶ τῆς ὅποιας τόσος

λόγος ἐγένετο ... ἔπου ὁ διάσημος στρατηγός ...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Βοσκέ;

ΒΑΡΩΝΗ

Ναί! Βοσκέ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐννοεῖτε τὴν μάχην τῆς Ἀλμας ἢ τοῦ Ἰγκερμαν;

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα! τοῦ Ἰγκερμαν!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὅχι, κυρία, ὄχι δὲν παρευρέθην εἰς τὰς μάχας ταύτας, διότι ἔφθασα πολὺ ἀργά ...

— Ἐν οἰονδήποτε ἀλεξιβροχον, κυρία ...

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Πῶς νὰ τον κρατήσω; πῶς; (ὕπαγει δεξιόθεν καὶ φωνάζει) Ἀνσέλμο! .. (ὁ Ἀνσέλμος εἰσερχόμενος δεξιόθεν πλησιάζει τὴν βαρῶνην). Ἀφ' οὗ ὁ κύριος θέλει ἀφελύτως ν' ἀνχωρήσῃ, πήγαίνε νὰ εὔρης ἀλεξιβροχον διὰ τὸν κύριον. (σιγῇ) Νὰ εἴπῃς ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν ἀλεξιβροχον ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐνόησας; (ὁ Ἀνσέλμος χαριεῖ καὶ ἀνχωρεῖ ἀριστερόθεν).

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἀποποιούμενος δι' εὐγενοῦς χειρονομίας τὴν ἔδραν ἣν τῆ δεικνύει ἡ βαρῶνη).

Θεέ μου, κυρία, βιάζομαι ν' ἀνχωρήσω μῆπως καὶ δὲν προσθάσω ἐγκαίρως εἰς τὴν σταθμὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ἔπου περιμένω τινὰς φίλους μου. Ἐκτὸς τούτου μένω τὴν ὥραν ἐν τῇ ἐπαύλει σας φοβοῦμαι μὴ φανῶ ἀδιάκριτος, καὶ ἡ παρουσία μου βεβαίως δὲν θὰ διορθώσῃ τὰ βεβλαμμένα παράθυρά σας.

ΒΑΡΩΝΗ

Μὴ φροντίζετε κύριε, διὰ τοὺς φίλους σας, διότι ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία τὴν ἔποϊαν κ' ἐγὼ ἐπίσης περιμένω θὰ φθάσῃ μετὰ τρεῖς ὥρας. Λοιπὸν! ... Ὡστε ἐλέγχετε, κύριε, ὅτι παρευρέθητε εἰς τὴν ὠραίαν ἐκείνην ἐστρατεῖαν τῆς Κριμαίας;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν

Ἐπιμένει! θὰ ἦνε χήρα ἀξιωματικοῦ ... νέκ χήρα! ...

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ δὲν ἐπληρώθητε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δις ἐπληρώθη, κυρία, καὶ ἀρετὰ βαρῶως ἐν ᾗ κατεσκευάζομεν τὴν τρίτην παράλληλον.

ΒΑΡΩΝΗ μετ' ἐκπλήξιας ἄμα καὶ χαρῆς.

Ἄ! εὐρίσκεσθε εἰς τρίτην παράλληλον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Καὶ τί τὴν μέλει ἄρά γε;

ΒΑΡΩΝΗ ἁμοίως.

Ἴδετε τί σύμπτωσης! τσακίς ἐπεθύμησα νὰ γνωρίσω στρατιωτικὴν τινὰ ὄστις νὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ μ' ἐξηγήσῃ τί ἐστὶ παράλληλος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν ἠδυνάμην, κυρία, νὰ σας εὐχαριστήσω! ...

ΒΑΡΩΝΗ

Τόση καλωσύνη! ..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἔως οὗ εὐρεθῆ, κυρία, τὸ ζητούμενον ἀλεξιβροχον, εὐτυχίαν μου θὰ νομίσω ἂν δυνηθῶ νὰ σας ἐξηγήσω τί ἐστὶ παράλληλος.

ΒΑΡΩΝΗ

Τί εὐχαριστήσις! .. Θὰ μάθω ἐπὶ τέλους. Καθίσατε λοιπὸν σὰς παρακαλῶ.

(περὰ πρὸς δεξιὰν ἵνα προσφέρῃ τῇ ἀγνωστῷ κάθισμα).

ΑΓΝΩΣΤΟΣ προχωρῶν ἵνα λάβῃ τὸ κάθισμα (κατ' ἰδίαν). Εἶνε χαρισστάτη, ἀλλὰ ὁ παράδοξος τρόπος τῆς ...

(Ἡ βαρῶνη καθίζει ἀριστερά, ὁ δὲ Ἄγνωστος λέγει πρὸς αὐτὴν μεθ' ἑσῶς δασκαλικοῦ καὶ στρατιωτικῆς ἀριεπειῆς).

Παράλληλος, κυρία μου, εἶνε γραμμὴ ἐπιθετικὴ καὶ ἀμυντικὴ χαραγμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ ἔποϊον κατέχουσιν οἱ πολιορκηταί, ἵνα διευκολύνωνται προχωροῦντες διὰ τάφρων ἢ κρυπτῶν ὁδῶν πρὸς τὸ πολιορκούμενον μέρος.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐταὶ αἱ τάφροι εἶν' ἐσκαμμένα εἰς τρεῖς γραμμὰς καὶ ἠνωμένα μετὰξὺ των δι' ἄλλων τάφρων ἐλικοειδῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄξιόλογα! ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αἱ τάφροι αὐταὶ ἔχουσι βάθος μὲν ἐνὸς μέτρου, πλάτος δὲ ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄξιόλογα! ἀξιόλογα! ἀξιόλογα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξ εἶνε οἱ κυριώτατοι τρόποι τῆς κατασκευῆς τῶν τάφρων δι' ἀπλῆς σύριγγος, διὰ ταχυσκάπτου σύριγγος, διὰ πλήρους σύριγγος, διὰ ἡμιπλήρους σύριγγος, διὰ διπλῆς σύριγγος, διὰ ἡμιδιπλῆς σύριγγος. Ἐνοήσατε, κυρία;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄν ἐνόησα, λέγετε! ἀλλ' ὄλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα με λέγετε εἶναι σπουδαιότατα. Ἐλέγετε ὅτι τριακονταεξείδων σύριγγες ὑπάρχουσι.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξ, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ συγκεχυμένη, συνερχομένη.

Ἐξ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἡ ἀπλῆ σύριγγς ἢ ταχύσκαπτος σύριγγς, ἢ πλήρης σύριγγς, ἢ ἡμιπλήρης σύριγγς, ἢ διπλῆ σύριγγς καὶ ἢ ἡμιδιπλῆ σύριγγς. Τώρα ἅς ὀρίσωμεν εὐκρινῶς τὰς...

ΒΑΡΩΝΗ μετ' ἀβρότητας.

Μάλιστα ἅς ὀρίσωμεν εὐκρινῶς τὰς σύριγγας.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄνομαζέται ἀπλῆ σύριγγς...

ΣΚΗΝΗ Ι΄.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

(Ἐισερχόμενος ἀριστερόθεν καὶ κρατῶν τι ἐντὸς θήκης, ὅπερ δύναται τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς ἀλεξιβροχόν.)

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Τὸν ἄθλιον! Κ' ἐγὼ τῶ εἶπον...

(Ὁ Ἀνσέλμος σὺρει ἐκ τῆς θήκης ἀλεξιβροχόν κόκκινον. Ἰδόντες αὐτὸ ὁ Ἄγνωστος καὶ ἡ Βαρώνη ἀναγαγάζουσι.)

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλεξιβροχόν κόκκινον! Τί τα θέλετε, κυρία, τόσον ἡμέθα πεπεισμένοι ὅτι θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ἑπαυλιν καλὸν καιρὸν, ὥστε οὐδ' ἐσκέφθημεν νὰ παραλάβωμεν ἐκ Παρισίων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἀλεξιβροχόν.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Καὶ ἔπειτα, μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ ἀλεξιβροχόν θὰ ἦνε ὅλως περιττόν' ἢ βροχὴ ἠλαττώθη καὶ νομίζει τις ὅτι δὲν θὰ βραδύνη νὰ φανῇ ὁ ἥλιος.

ΒΑΡΩΝΗ

(Ἐγείρεται ὡσαύτως καὶ ὁ Ἄγνωστος.—Παρουσιάζει πρὸς τὸ παράθυρον ἵνα ἴδῃ ἂν λέγη ἀλήθειαν ὁ Ἀνσέλμος.)

Ὁὐ φανῇ ὁ ἥλιος!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ μετὰ χαρὰς ἀξαναούσης.

Ὁὐ ἔχωμεν καλωσύνην!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Βεβαιότατα!

ΒΑΡΩΝΗ

Ἦστε οἱ φίλοι περὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἀπελπισθῆ θὰ ἔλθωσι!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Βεβαιότατα, κυρία!

ΒΑΡΩΝΗ πλησίον τῆς πρὸς ἀριστερὰν θύρας.

Ἀνσέλμε, πήγαινε γρήγορα, ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα καὶ κάθε πέντε λεπτὰ νὰ ἔργεσαι καὶ νὰ με λέγῃς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ κατ' ἰδίαν.

Ἐγὼ ἔγεινα τώρα βαρόμετρον.

(ἀναχωρεῖ διὰ τῆς πρὸς ἀριστερὰν θύρας.)

ΒΑΡΩΝΗ

(Χωρὶς νὰ τὴν ἀκοῦσῃ ὁ Ἄγνωστος, τὸν ὁποῖον ἐκείνη φαίνεται ἐντελῶς λησμονήσασα.)

Ἦλιος! καλωσύνη! οἱ Ῥοβεράλλ! τί εὐτυχία! πόσαι εὐτυχίαι διὰ μίας!..

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Καθίζων πάλιν και δια του αυτού ὕφους.)

Ἐπαναλαμβάνω τὸν ὄρισμὸν τῶν συρίγγων. Ἡ ἀπλῆ σύριγγς εἶνε ἡ...

ΒΑΙΩΝΗ δυνατά.

Κύριε... (κατ' ἰδίαν.) Θ' ἀρχίσῃ πάλιν!.. Μετ' ὀλίγον θὰ γείνη καλωσύνη... και ἡ παρουσία του ἐδῶ... Ἄς τὸν κάμω νὰ ἐννοήσῃ (δυνατά) Κύριε, σπουδαιότατον εἶνε νὰ μάθω περὶ τῶν συρίγγων, ἀλλὰ μ' ἐπιτρέπετε πρὸ τούτου νὰ σας παρατηρήσω καὶ τι;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐγειρόμενος.

Κυρία...

ΒΑΡΩΝΗ

Πρὸ ὀλίγου, ὅτε ἤλθετε, ἐβιάζεσθε ν' ἀναχωρήσητε ἀμέσως· ἐξ ἀδιακρισίας μου σὰς παρεκάλεσα νὰ μείνετε ἐξ αἰτίας τῆς βροχῆς, και ὑμεῖς παρεδέχθητε τὴν πρότασίν μου μετὰ μοναδικῆς εὐγενείας. Τώρα ὅμως ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ βροχὴ, και θὰ γείνη καλωσύνη, θὰ κατεχρώμην τῆς εὐγενείας σας κρατοῦσα ὑμᾶς ἐδῶ περισσότερον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁχι, κυρία μου, ὄχι..

ΒΑΡΩΝΗ

Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, μὲ συγχωρεῖτε· εἰξεύρω τί πρᾶγμα εἶνε ἡ ἀνυπομονησία ὁδοιπόρου, ἐμποδισθέντος ἐπὶ τόσῃν ὥραν.

Αἱ στιγμαὶ του εἶναι πολύτιμοι...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν.

Ὅσῳ παρέρχεται ἡ ὥρα μοὶ φαίνεται ὠραιότερα και δὲν θὰ φύγω τόσῳ γρήγορα (δυνατά.) Σὰς βεβαιῶ, κυρία μου, ὅτι δὲν βιάζομαι ὅσον νομίζετε...

ΒΑΡΩΝΗ

Ἦθέλετε νὰ φθάσητε εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μ' εἶχετε εἰπεῖ ὅτι εἶχα καιρὸν σωστάς τρεῖς ὥρας, και μόλις πρὸ ἐνὸς τετάρτου εἶμαι ἐδῶ· θὰ σας ζητήσω λοιπὸν τὴν χάριν νὰ μὴ φύγω τόσῳ ταχέως.

ΒΑΡΩΝΗ μετὰ πείσματος.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν εἶν' ἔτσι, κύριε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ καθίζει.

Ἀρχίζω πάλιν ἡ ἀπλῆ σύριγγς...

ΒΑΡΩΝΗ ἀπηυδημένη καθίζει.

(Κατ' ἰδίαν.) Θεέ μου!..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Πῶς;

ΒΑΡΩΝΗ

Τίποτε· (κατ' ἰδίαν.) Διόλου δὲν εἶνε ὠραῖος, διόλου...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄπλῃ σύριγγς λέγεται ἐκείνη εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν μεταχειρίζονται κόφινους· αὕτη δύναται νὰ γείνη μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς πολιορκίας, ὅταν οἱ πολιορκηταὶ ἦνε ἀκόμη μακρὰν τοῦ φρουρίου

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Εἶνε πάρα πολὺ ὀχληρὸς!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ κόφινοι εἶνε αὐτὸ τοῦτο κόφινοι κυλινδρικοί, ἀνευ πάτου, εἶδος κλωβίων τὰ ὁποῖα γεμίζομεν χῶμα. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι κόφινοι ἔχουσιν ὕψος μὲν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν, ἐξωτερικὴν δὲ διάμετρον ἐξήκοντα και πέντε.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ἄλλ' αὐτὸς εἶνε ἀνυπόφορος! εἶνε αὕτη ἡ βροχὴ μεταμορφωμένη εἰς ἄνθρωπον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ δεῦτεροι κόφινοι γέμουσι δερμάτων, δέματα δὲ εἶνε δέσμαι ἐκ μικρῶν κλαδίων. Τὰ κλαδία αὐτά...

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Πῶς νὰ τον ξεφορτωθῶ;

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ και οἱ ἀνωτέρω.

('Ακούεται ἡ βροχὴ πίπτουσα βαγδαίως.)

ΑΝΣΕΛΜΟΣ τρέχων ἀριστερόθεν.

Κυρία Βαρώνη! κυρία Βαρώνη!

ΒΑΡΩΝΗ ἐγειρομένη.

Αἰ! τί εἶνε;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

Ὁ ἥλιος ὁ ὀπίσθιος ἐφάνη αἴφνης ἐπὶ μίαν στιγμὴν, αἴφνης ἐχάθη· καὶ ἡ βροχὴ τώρα ἤρχισε καὶ ἤρχισε βρέχει ἔς τὰ γαμάτα.

ΒΑΡΩΝΗ καταδεδημένη.

(Κατ' ἴδιαν.) Φρικώδης ἀποτυχία! φρικώδης! Οἱ Ῥοβερβάλ δὲν θὰ ἔλθωσι. Μόνη, καὶ πάλιν μόνη!

ΑΝΣΕΛΜΟΣ

(Κατ' ἴδιαν καὶ ἀποσυρόμενος πρὸς ἀριστεράν.)

Ἡ κυρία μου εἶνε μανιώδης! Ἄς φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ· δὲν το ἔχει τίποτε νὰ με κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε τὸ βαρόμετρον

ΣΚΗΝῆ ΙΓ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἴδιαν.

Ἄ! περίφημα.

(Ἀφ' οὗ ἐπί τινας στιγμὰς ἡ Βαρώνη ἔμεινε σκυθρωπὴ καὶ ὀργισμένη, πλητίζεται βαθμηδὸν τὸν Ἄγνωστον.—Ἡ βροχὴ δὲν ἀκούεται πλέον.)

ΒΑΙΩΝΗ μετὰ γλυκύτητος.

Ἄγαπητέ μοι κύριε, ἀρχίζομεν πάλιν περὶ τῶν ὠραιωτάτων ἐκείνων τάρτρων;

(Καθίζει.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μετὰ χαρᾶς, κυρία μου.

(Καθίζει καὶ αὐτός.)

ΒΑΡΩΝΗ

Τιμίως σας λέγω ὅτι βαθμηδὸν συνειθίζω, καὶ διὰ νὰ σας ἐμιλήσω εὐλικρινῶς, δὲν αἰσθάνομαι ὀλιγωτέραν κλίσιν εἰς τοὺς κόφινους. Ἀλλὰ, ναι, οἱ κόφινοι μὲ καταθέλλουσι καὶ τὰ δέματα ἐκεῖνα καὶ τὰ δεμάτια...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τότε λοιπὸν, κυρία... (κατ' ἴδιαν.) Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ... πῶς συνέβη;.. (δυνατά.) Ἀφ' οὗ τὸ θέλετε, ἄς μεταβῶμεν τώρα εἰς τὴν ταχύσκαπτον σύριγγα.

ΒΑΡΩΝΗ

Σας ἀκούω! (κατ' ἴδιαν.) Πραγματικῶς εἶνε ὠραῖος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τί εἶπτε, κυρία;...

(Ἡ Βαρώνη νεύει ὅτι οὐδὲν εἶπε.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ταχύσκαπτον σύριγγα τὴν ἀρχίζομεν τὴν νύκτα πάντοτε καὶ ἐξάγουμεν ἐκ τῆς τάρτρου ἀπόσπασμα τεχνιτῶν τῶν ὀπίσθιων ἕκαστος κρατεῖ πτυάριον.

ΒΑΡΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Μάλιστα, κύριε, πτυάριον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δίκελλαν...

ΒΑΙΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Δίκελλαν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἐν ὄπλον μὲ πλατὺ λωρίον.

ΒΑΡΩΝΗ ἐπαναλαμβάνουσα.

Καὶ ἐν ὄπλον μὲ πλατὺ λωρίον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἡ πλήρης σύριγγς διαφέρει.

ΒΑΡΩΝΗ ἀφηρημένη.

Ἀλήθεια; (κατ' ἴδιαν.) Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω ἂν ἦνε νυμφευμένος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐτὴν μόνον γυμνασμένοι σκαπανεῖς δύνανται νὰ τὴν κατασκευάσωσι, τοποθετοῦντες βαθμηδὸν τοὺς κόφινους. Ἄς τοποθετήσωμεν ἐν πρώτοις τοὺς σκαπανεῖς.

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα, ἐν πρώτοις ἄς τοποθετήσωμεν τοὺς σκαπανεῖς (κατ' ἴδιαν μετὰ μελαγχολίας) Τίς θὰ μ' ἔλεγε ὅτι ἡ πληθὺς θὰ με ἠνάγκασε σήμερον νὰ τοποθετῶ σκαπανεῖς; Ἵππομονή· τί νὰ γείνη!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ πρῶτος σκαπανεὺς ἐργάζεται γονατιστὸς, ἐπίσης καὶ ὁ δεύτερος· ὁ τρίτος ὁμοίως...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ τρίτος;...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ τρίτος σκαπανεὺς ἐργάζεται σκυμμένος...

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀνήκουστον πρᾶγμα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ δὲ τέταρτος σκαπανεὺς...

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΑΝΣΕΑΜΟΣ, ΒΑΓΩΝΗ, ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

ΑΝΣΕΑΜΟΣ

(Επιπερχόμενος ἀριστερόθεν μεθ' ἄρμης.)

Νίκη! Ὁ ἥλιος ἐνίκησε τὴν βροχὴν.
Ὁ οὐρανὸς εἶναι μεγαλοπρεπής. Νίκη!
νίκη! κυρία βαρώνη! νίκη!

ΒΑΓΩΝΗ

ὦ! ναι, νίκη! πήγαινε ἀμέσως, Ἄνσελμα, νὰ ἐτοιμάσης ἕ,τι χρειάζεται διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν τοὺς καλοὺς φίλους μας, οἱ ὅποιοι βεβαίωτα τὴν πλῆθον θὰ φθάσουν ἐδῶ διὰ τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας. Πήγαινε.

(Ὁ Ἄνσελμος ἀναχωρεῖ εἰς ἀριστερῶν.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Κατ' ἴδιαν χωρῶν πρὸς ἀριστεράν.)

Τὸν ἄθλιον! δὲν μ' ἀφίνει νὰ τοποθετήσω τὸν τέταρτον σκαπανέα!

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ΑΓ. ΩΣΤΟΣ, ΒΑΓΩΝΗ.

ΒΑΓΩΝΗ

Ἀγαπητέ μοι, κύριε, ἂν εὐαρεστήσῃς ἀντὶ ἀλλομεν εἰς ἄλλοτε τὴν τοποθέτησιν τοῦ τετάρτου σκαπανέως.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Προσπθῶν νὰ κρατήσῃ κραυγὴν.)

Ἄ!

ΒΑΓΩΝΗ

Ἄν σας ἐμπόδιζον περισσότερον θὰ κατεχρώμην τῆς εὐγενείας σας, εἶνε ἀπρεπές... ἀπρεπέστατον!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἴδιαν.

Καὶ πάλιν μετεβλήθη!... (δυνατά.) Δύναμαι νὰ σας διαθεβαιώσω νὰ σας ὀμῶσω, κυρία μου, ὅτι τὸν ἀντίον μάλιστα...

ΒΑΓΩΝΗ

Ὅχι, κύριε, ὄχι! σπεύσατε καὶ ἐπωφεληθῆτε ἐκ τῆς ἀνελπίστου ἐμφανήσεως τοῦ ἡλίου.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἴδιαν.

Ἄ! ἐπὶ τέλος νομίζω ὅτι ἐμάντευσα τὴν αἰτίαν.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β΄.]

ΒΑΓΩΝΗ

Καὶ δέχθητε, πρὶν ἀναχωρήσῃτε, τὰς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν ἐπὶ μίαν ὥραν εὐγενῆ συναναστροφὴν σας... Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω κὺτὴν τὴν χάριν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Κατ' ἴδιαν, παρεύμενος ἵνα λάβῃ τὸν πλῆθον του. (Ἐν φ' ὅς ὁ Ἄγνωστος μονολογεῖ, ἡ Βαγῶνη ἐλθοῦσα πρὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐστίας κατόπτρου, διαρθώνει τὴν κόμην τῆς.)

Ἐν ὅσῳ ἔβρεχε, δὲν μ' ἄφινε νὰ φύγω, τώρα ὅπου εἶναι καλωσύνῃ μὲ διώχνει. Ἐστεινοχωρεῖτο, καὶ ἤθελε διασκέδασιν, συγκίνησιν καὶ εὐρῆκεν ἐμέ!... Παρέστησα ὄρακιότατον πρόσωπον!... Τῆς ἔπρεπε... ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν τιμωρήσω;... πῶς; δὲν εὐρίσκω κανένα τρόπον... Εἶμαι λίαν ὀργισμένος μὴ δυνάμενος νὰ τῆς δώσω καλόν τι μάθημα...

ΒΑΓΩΝΗ κατ' ἴδιαν πρὸ τοῦ κατόπτρου.

Πολὺ δυσκολεύεται ἡ ἀπορρασίη... ἔχει τὸν νοῦν του εἰς τὸν τέταρτον σκαπανέα.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐρχόμενος πρὸς τὴν Βαγῶνην.

Χαίρετε, κυρία, καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐγενῆ φιλοξενίαν σας.

ΒΑΓΩΝΗ ἀφείσα τὸ κατόπτρον.

Ἐν τούτοις λησμονήσατε ὅτι σχεδὸν σὰς εἶβισα διὰ νὰ σας παρασύρω εἰς τὴν ἔπαυλίν μου.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὸ θεωρῶ εὐτυχίαν μου, κυρία (κατ' ἴδιαν.) Τόσον ἐγωῖσμον καὶ ὄρακιότητα ἔχει, καὶ νὰ μὴ εἰμπορέσω νὰ τῆς φιλήσω τὰς χεῖρας, μήτε νὰ τῆς βγάλω τὰ μάτια!

ΒΑΓΩΝΗ

Ποτὲ μοι δὲν θὰ λησμονήσω, κύριε, ὅτι ἡ ἐπὶ μίαν ὥραν συναναστροφή σας μ' εὐχαρίστησε τόσον πολὺ ὥστε τοιαύτην εὐχαρίστησιν πρὸ ἑξ μηνῶν δὲν ἀπῆλυσα (κατ' ἴδιαν.) Ἐπρεπε νὰ τῷ εἶπω περιποιητικόν τινα λόγον, ἀ' ἔπειτα δὲν εἶνε καὶ ψεῦμα...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἡ ὥρα αὕτη, κυρία μου, τὴν ὁποίαν διήλθον πλησίον σας, θὰ με κάμῃ ὥστε νὰ μου φανοῦν ὡς δύο αἰῶνες αἱ δύο ὄραι αἱ ὁποῖαι με χωρίζουν ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ'

ην ὅα φθάση ἡ ἀμυξοστοιχία. Καὶ πάλιν,
χαίρετε, κυρία μου.

(κινεῖται ἵνα ἀναχωρήσῃ.)

ΒΑΡΩΝΗ

Θέλετε ν' ἀκολουθήσετε τὴν συμβουλὴν μου; (ὁ ἄγνωστος ἔσταται.) Ὁ κενὸς εἶνε ὄρατος ὥστε ἐξοδεύσατε τὰς δύο ὥρας σας διατρέχων τὸ ὄρατον τοῦτο μέρος. Ὑπάγετε νὰ ἴδῃτε τὸν Βασιλικὸν Δαιμόνα, τὸν καταρράκτην τῶν Νυμφῶν, τὴν Φουχρὰν Κρήνην, τὴν Λίμνην τοῦ Ἐλέφαντος. Τώρα πλέον θὰ τὰ ἐπισκεφθῆτε ἐν ἀνέσει, διότι δὲν εἶνε φόβος μήπως σας συλλάβῃ σας γυμνὴ τῆ καὶ ἴσως σας σπάρξῃ ὁ διαβόητος Μιρανδῶν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ σκεπτόμενος.

Μιρανδῶν;...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ Μιρανδῶν εἶνε κακοῦργος τις, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐλυμαίνετο τὸν δῆμόν μας, καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ἐφοβούμην δὲν εἰξεύρετε πόσον...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ κατ' ἰδίαν, μετ' ἐκρήξεως.

Τώρα τὴν κρατῶ!..

ΒΑΡΩΝΗ

Χθὲς μόλις τὸν συνέλαβον.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον σήμερον τὸ προῖ πλησίον τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τοῦ ὁποίου ἐμελλον νὰ τον μεταφέρωσιν εἰς Παρισίους.

ΒΑΡΩΝΗ

Ὅστε τώρα θὰ ἦτε εἰς Παρισίους, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν πλέον!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὦ! ὄχι δὲν ἐλυτρώθημεν ἀκόμη, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ πῶς! ἀφ' οὗ;..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ Μιρανδῶν, ἄνθρωπος ἐπιτηδειότητος καὶ ἀνδρίας ἀπιστεύτου, ἔλυσε τὰ δεσμὰ του, καὶ ἀνέτρεψε πληγώσας τέσσαρας χωροφύλακας, καὶ ἔφυγε διὰ τῆς πεδιάδος ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ τον συλλάβωσι.

ΒΑΡΩΝΗ

Μέγιστε Θεέ! Καὶ εἶν' ἐλεύθερος λοιπόν;..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὦς σεῖς καὶ ἐγώ.

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπόν θὰ ἔχωμεν πάλιν ληστείας, λεηλασίας, καὶ ἐπιδόους κατὰ τῶν ἐπαύσεων; Ἄχ! πάλιν θ' ἀρχίσουν αἱ νυκτεριναὶ ἀγωνίαι μου; Μιρανδῶν! καὶ τὸ ὄνομά του μόνον ἐμπνέει φόβον καὶ τρόμον. Εἶνε ἄνθρωπος φρικώδης καὶ ἠθικῶς καὶ φυσικῶς. Λέγουν ὅτι εἶνε καὶ ἔσχημος.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁχι, εἶνε ὑπερβολαί.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ εἶδατε λοιπόν; Ἀλλὰ ναι, ἀφ' οὗ μὲ εἶπατε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν εἶνε τόσῳ φρικώδης ὅσῳ λέγουν φαντασθῆτε ὅτι ἔχει τὴν κόμην μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὸ μέτωπόν μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ρινά μου, τὸ στόμα καὶ τὸ χρῶμά μου.

ΒΑΡΩΝΗ ἀνήσυχος.

Ὅστε λοιπόν τῷ ὁμοιάζετε πολὺ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δὲν τολμῶ ὅμως καὶ νὰ καυχθῶ.

ΒΑΡΩΝΗ περιέργως.

Καὶ τὸ ἀνάστημά του;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὦς τὸ ἰδικόν μου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡ ἡλικία του;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄκριθῶς ὡς ἡ ἰδική μου.

ΒΑΡΩΝΗ περιτρομος.

Ἀλλὰ τότε, κύριε; (ὁ ἄγνωστος κλείσας πρῶτον τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν τῆς αἰθούσης, περιέρχεται κλειὸν καὶ τὰς ἑλλας.) Ἀλλὰ τί κάμνει;.. Τί κάμνετε;..

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(Έρχομαι ενος και ιστάμενος πρό της Βαρώνης.)
Κυρία μου, ἐγὼ εἶμαι ὁ διαβόητος Μι-
ραυδῶν.

ΒΑΡΩΝΗ ἔντρομος.

Σεῖς!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία, ἐγὼ καὶ σὰς παρακα-
λῶ μῆτε φωνὴν μῆτε τὸ παραμικρὸν κί-
νημα.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐχάθην! Ὁ Μιραυδῶν εἰς τὴν οἰκίαν μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄλλὰ σεῖς, κυρία μου, μὲ προσκαλίσατε.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ διὰ τῆς βίας μάλιστα.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ λοιπὸν τί θέλετε; χρήματα;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Καὶ ὡς ποῖον μὲ ἐκλαμβάνετε;

ΒΑΡΩΝΗ

Θέλετε χρυσίον;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Χωρὶς ἄλλο, κυρία μου, μὲ ἐκλαμβάνετε
ὡς ἀργυραμοιβὸν ἀπ' οὐ κατ' ἀρχῆς μὲ ἐξε-
λάβετε ὡς φαναποιόν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄδάμαντας;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐγὼ ἐν σπῆλαιον πλήρες τοιαύτων.

ΒΑΡΩΝΗ

Τέλος πάντων τί θέλετε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐμπαικτικῶς.

Θέλω νὰ διασκεδάσω . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Νὰ διασκεδάσετε; . . .

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία μου, θέλω κ' ἐγὼ νὰ
διασκεδάσω, τώρα ὕπως καὶ σεῖς ὅταν βρέχη.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ τί θέλετε λοιπὸν διὰ νὰ διασκε-
δάσετε;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τὴν ἀγάπην σας.

ΒΑΡΩΝΗ ἔντρομος.

Τὴν ἀγάπην μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Αὐτὴ καὶ μόνη θὰ με διασκεδάσῃ . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλλὰ, κύριε . . .

(στρέφει περὶ τὴν τράπεζαν.)

ΑΓΝΩΣΤΟΣ παρακολουθεῖν αὐτήν.

Τὴν ἀγάπην σας, κυρία, τὴν ἀγάπην
σας! Τὴν ἀγάπην σας ἢ τὴν ζωὴν σας;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄ! κύριε! κύριε! πῶς, ἄνθρωπος, ὅστις
μὲ εἶχε φωνῆ τὸσφ εὐγενῆς . . .

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄ! κυρία μου! διότι ἦμην ἄνθρωπος εὐ-
γενῆς διὰ τοῦτο ἴσα ἴσα εἶμαι σήμερον
ἦρωσ κακοῦργος, ληστής. Οὔτε ἐκ κακῆς
φύσεως, οὔτε ἐξ ἀπληστίας μου κατήντησα
ληστής, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἐρωτικῆς ἀπελ-
πισίας.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐξ ἐρωτικῆς ἀπελπισίας!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐκδικοῦμι. Μάλιστα, κυρία μου, μόνος
ὁ ἔρωσ μὲ ἔκαμιν ἐγκληματῆαν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡ ἱστορία σας λοιπὸν θὰ ἦνε ῥωμαντικὴ
καὶ τρομερὰ ἐν ταύτῳ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Τρομερὰ καὶ ῥωμαντικὴ, κυρία μου.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Φυβοῦμαι, ὅμως ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ μάθω . . .

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐλάτρευον εἰς τὴν πατρίδα μου Τουρ-
φαίνην τὴν γυναῖκα ἐνὸς εἰσπρακτοροῦ . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄρξιν, ἀναμφισβόλως;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν δὲν εὐρισκόμην πλησίον σας θὰ
ἔλεγα χαριστάτην τῶν γυναικῶν

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Ὁ ληστής αὐτὸς ἔχει ἀκόμη καλοὺς τρόπους...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Πῶς ἠγαπώμεθα! ἐγὼ, τοῦλάχιστον πῶς τὴν ἠγάπων! Λοιπὸν, κυρία μου, ἡμέραν τινα εὗρήκα εἰς τὸν κοιτῶνά της ἐν ξίφος τοῦ ἵππικου. Ἀμέσως ὑπόπτεισα.

ΒΑΡΩΝΗ

Πολλάκις καταδικάζει τις χωρὶς νὰ ἔχη ἀποδείξεις.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μανιώδης.

Τὸ ξίφος τοῦ ἵππικου δὲν εἶνε ἀπόδειξις;

ΒΑΡΩΝΗ ἐντρομος.

Ἐπὶ τέλους, κύριε, ὁ ἵππεὺς δὲν ἦτο ἐκεῖ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μελαγχολικῶς.

Ἦτο!

ΒΑΡΩΝΗ

Τότε λοιπὸν...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἦτο μοιράρχος, κυρία μου. Ἄρπάζω τὸ ξίφος καὶ καρφύνω τὴν ἄπιστον καὶ τὸν ἐραστήν της εἰς μίαν θύραν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄχ θεέ μου!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐξέρχομαι, μὲ συλλαμβάνουν, μὲ δικάζουν.—Σεῖς, κυρία μου, θά με καταδικάζετε;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐξακολουθεῖτε, κύριε, εξακολουθεῖτε! (κατ' ἰδίαν.) Τρέμω, ἀλλά δὲν μ' ἀφίνει ἡ περιέργεια.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Οἱ ἔνορκοι θά με καταδικάζον εἰς θάνατον, ἀλλ' ὑπῆρχε περίστασις ἐλαφροντική ὁ σύζυγος...

ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ εἰσπράκτωρ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ εἰσπράκτωρ ἦλθεν εὐθὺς τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐδολοφόνησα τὴν γυναῖκά του, ἦλθε καὶ μ' ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸ ἐπισκεπτήριόν του!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα κυρία μου... Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ φιλοφροσὴν ἔδωκεν ὑπονοίας περὶ συνανοχῆς καὶ ἐκείνου ἔπειτα οὔτε ὁ μοιράρχος οὔτε ἡ μουσάρὰ ἐρωμένη μου ἀπέθανε Μ' ἔστειλαν εἰς Τουλὼν, ὅπου εὐχῆ-θην ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου μου νὰ ἦνε τοῦ λοιποῦ ἀφ' οὗ ἀποφυλακισθῶ, μέχρι θανάτου πόλεμος κατὰ τῶν μοιράρχων καὶ χωροφυλάκων. Καὶ ἐξεπλήρωσα τὴν εὐχὴν μου, διότι δασάκις ἔτυχε περίστασις ἐξουτέλισα, ἐξύβρισα ἐνέπαιξα καὶ ἐπεριέλασα τὴν χωροφυλακίαν, καὶ ὅπου εὗρηκα χωροφύλακας τοὺς ἠφάνισα σήμερον μάλιστα τὸ πρωῒ, ἐν ᾧ ἐνόμιζον ὅτι μ' εἶχον εἰς τὰς χεῖράς των, τοὺς ἐξέφυγα, διὰ τ' ἀρχίσαι πάλιν τὸν πόλεμόν μου κατὰ τῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ ἰδίως κατὰ τῆς χωροφυλακῆς.

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν.

Τί πάθος! τί ἄνθρωπος! τί συμβάδντα!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν εἶχον δίκαιον, κυρία μου, λέγων πρὸς ὑμᾶς ὅτι ὁ ἔρωσ εἶνε ἡ ἀφορμὴ ὅλων τῶν παρεκτροπῶν μου τῶν σφαλμάτων μου, τῶν κακῶν μου πράξεων, καὶ ἡ ἀπόδειξις, ἡ ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις, ἢ ἀκόμη ἀμφισβάλlete, εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ ἔρωσ, τὸν ὅποιον τώρα μ' ἐμπνέετε, θά με φέρῃ εἰς θελατικωτάτας παραφορὰς ἐναντίον σας.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Κύριε...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἐναντίον σας, μυριάκις ὄραιοτέρων καὶ θελατικωτέρων τῆς γυναικὸς τοῦ εἰσπράκτορος. Διψῶ δικασκέδασιν!

ΒΑΡΩΝΗ κραυγάζουσα.

Βοήθειαν!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Σιωπὴ, κυρία, κρατῶ ὄπλον... κ' εἶμαι ἀπορρασιζμένος.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Σιωπῶ... σιωπῶ.

(Μεσολαβεῖ σιγὴ ἐπὶ τινὰς στιγμάς.)

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ΄.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΗ, ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ κρούων τὴν δεξιόθεν θύραν.
Κυρία! κυρία!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Δύνασθε ν' ἀποκριθῆτε, κυρία, ἀποκρι-
θῆτε.

ΒΑΡΩΝΗ

(μετὰ φωνῆς τεταραχμένης καὶ τρεμούσης.)

Τί εἶνε, Ἀνσέλμω;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἔξωθεν.

Ἐρθασεν ἡ ἀμαξοστοιχία.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ οἱ Ῥοβερβάλ;

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ἔξωθεν.

Δὲν ἦλθον οἱ Ῥοβερβάλ.—Ὁ σιδηρόδρο-
μος ἔφθασε δύο ὥρας ταχύτερον διότι εἰς
τὸν δρόμον εἰσπόρει νὰ πάθῃ ἕνεκα τῆς
κακοκιρίας, ἡ ὁποία ἤρχισε πάλιν καὶ ἡ
βροχὴ ἀκόμη περισσύτερον. Ὁ ποταμὸς
Λείγερ ἐπλημμύρησε καὶ αἱ πεδιάδες δὲν
φκίνονται εἶνε σκεπασμένοι ἀπὸ τὰ νερά
τοῦ ποταμοῦ ὥστε μόνη ἡ ἑπαυλίς μας
εἶνε ἔξω ἀπὸ τὰ νερά.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ σιγὰ χωρὶς νὰ τον ἀκούῃ ἡ βαρώνη.

Διάβολε! ἄς φύγω! διότι ἐδῶ εἰσποροῦν
νὰ με συλλάβουν εὐκόλως (κατ' ἰδίαν) Ἐ-
πειτα τὸ μάθημα τὴν ἀρκεῖ... (δυνατὰ)
Κυρία σὰς ἀποχαιρετῶ πιστεύω δὲ ὅτι
δὲν θὰ μ' ἐμποδίσσετε καὶ τώρα.

ΑΝΣΕΛΜΟΣ ὁπιθεὶν τῆς θύρας δυνατώτατα.

Αἱ! κύριε! ἂν θὰ φύγετε, φύγετε γρή-
γορα! διότι οἱ ἐντόπιοι ἐδῶ λέγουν ὅτι ἐξ
αἰτίας τῆς πλημμύρας θὰ μείνωμεν ἐδῶ
κλεισμένοι σωτοὺς δύο μῆνας.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ΄.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΒΑΡΩΝΗ.

ΒΑΡΩΝΗ περίφοδος.

Δύο μῆνας! δύο μῆνας ἀκόμη πλῆξιν!
(Ἐμπνέουσα τὸν ἀγνωστον καθ' ἣν στιγμὴν
οὗτος ἐρελλε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν) Κύριε, ὁμι-
λήσατέ μου εὐλικρινῶς.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Κυρία...

ΒΑΡΩΝΗ

Πολλάκις συνελθῆτε, ἐνοχλήσατε, ἐ-
γυμνώσατε, ἐληστεύσατε ἀνθρώπους;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλλὰ ποτὲ δὲν ἐθάψατε τὰς χεῖράς σας
εἰς αἷμα ἀνθρώπινον;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ποτέ!

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν, μείνατε ἐδῶ. Προτιμῶ κάλλιον
ἓνα κλέπτῃν παρὰ τὴν πλῆξιν, ἓνα ληστὴν
παρὰ τὴν μοναξίαν, ἓνα ἐγκληματίαν παρὰ
τὴν ἐξοχὴν μετὰ δικτάμηνον βροχῆν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄλλὰ;...

ΒΑΡΩΝΗ

Εἶμαι χήρα.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ἄν ἠθέλατε νὰ μὴ ἦσθε πλέον χήρα;

ΒΑΡΩΝΗ κατ' ἰδίαν

Εἶνε τρελλός.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Εἰξεύρατε ὅτι δὲν εἶμαι φανοποιός. Εἶ-
μαι καλῆς οἰκογενεῖας. Εἶνε συγγενεῖς μου
οἱ Πλκντιέρ, οἱ Λαβαρὲν οἱ Ῥοβερβάλ.

ΒΑΡΩΝΗ

Οἱ Ῥοβερβάλ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μάλιστα οἱ Ῥοβερβάλ ἐπρόκειτο νὰ
ἔλθουν ἐδῶ σήμερον σκοπεύοντες νὰ με
νομρεύσουν μὲ κάποιαν κυρίαν Γοντράν.

ΒΑΡΩΝΗ

Τότε λοιπὸν εὐρίσκασθε ἐντὸς τῆς οἰκίας
τῆς.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Μήπως εἴσθε ἡ βαρώνη;...

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ σεῖς λοιπὸν εἴσθε ὁ ἀγνωστος τὸν
ὁποῖον ἤθελον νὰ μοι παρουσιάσουν οἱ
Ῥοβερβάλ;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ Θεόδωρος Βερμιέρ, μαρκίσσιος Ἀγνώστου τὸ παράδοξον τοῦτο ἔνομα πρῶτος τὸ ἔλαβεν εἰς ἓκ τῶν προγόνων μου, ὅστις σώσας τὴν ζωὴν Λουδοβίκου τοῦ ΙΣΤ΄, κατὰ τὴν μάχην τοῦ Μοντερῦ, δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά του. «Λοιπὸν, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος, ἀς γείνη μαρκίσσιος Ἀγνώστος!»

ΒΑΡΩΝΗ μειδίωσα

Ἄλλ' ὁ Μιρανδῶν;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ μειδῶν καὶ αὐτός

Ὁ Μιρανδῶν εἶνε τῶρα ἐντὸς φυλακῆς σκοτεινῆς τοῦ δεσποτηρίου τῶν Παρισίων.

ΣΚΗΝΗ ΙΗ΄.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ, ΒΙΚΤΩ ΙΝΗ κρούουσα τὴν πρὸς δεξιὰ θύραν

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἔρασμαίως

Εἰμπορεῖτε ν' ἀνοίξετε.

ΒΑΡΩΝΗ ἀνοίγουσα

Τί εἶνε;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ εἰσερχομένη

Κυρία! κυρία!

ΒΑΡΩΝΗ

Τί εἶνε πάλιν;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Ὁ ἱερεὺς τῆς ἐξοχῆς ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς πλημμύρας ἔρχεται ζητῶν καταφύγιον εἰς τὴν ἐπαυλίαν.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Ὁ ἱερεὺς. Ἔχει ἀρά γε καὶ τὰ π ε τ ρ α χ εῖ λ ι α του;

ΒΙΚΤΩΡΙΝΗ

Πιστεύω, κύριε, ὅτι τὰ ἔχει.

ΒΑΡΩΝΗ θλίβουσα τὴν χεῖρα τοῦ ἀγνώστου, ὅστις τὴν θεωρεῖ περιπαθῶς.

Λοιπὸν! ἀς εἰσέλθῃ.

ΤΕΛΟΣ.